

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XIII. Quòd toto corde anima devota Christi unionem in Sacramento
affectare debet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

ita ut jam ultrà non in te sed in me
absque omni sollicitudine vivas.

C A P U T XIII.

*Quòd toto corde anima devota Chri-
sti unionem in Sacramento asse-
ctare debet.*

VOX DISCIPULI.

I. **Q**uis mihi det Domine, ut inve-
niam te solùm, & aperiam
tibi totum cor meum, & fruam te,
sicut desiderat anima mea: & jam
me nemo despiciat, nec ulla creatura
me moveat vel respiciat, sed tu solus
mihi loquaris, & ego tibi, sicut solet
dilectus ad dilectum loqui, & amicus
cum amico convivari?

Hoc oro, hoc desidero, ut tibi to-
tùs uniar, & cor meum ab omnibus
creatis rebus abstraham, magisque
per sacram Communionem ac fre-
quentem celebrationem, cœlestia &
æterna sapere discam.

Ah Domine Deus, quando ero te-
cum totus unitus, & absorptus, mei-
que totaliter oblitus?

Tu

Tu in me, & ego in te; & sic nos
pariter in unum manere concede.

2. Verè tu es dilectus meus, electus
ex millibus, in quo complacuit ani-
mæ meæ habitare omnibus diebus
vitæ suæ.

Verè tu pacificus meus, in quo pax
summa & requies vera, extra quem
labor & dolor, & infinita miseria.

Verè tu es Deus absconditus, &
consilium tuum non est cum impiis,
sed cum humilibus & simplicibus
sermo tuus.

O quàm suavis est Domine, spiri-
tus tuus, qui ut dulcedinem tuam in
filios demonstrares, pane suavissimo
de cælo descendente, illos reficere
dignaris!

Verè non est alia natio tam gran-
dis, quæ habeat Deos appropinquan-
tes sibi, sicut tu Deus noster ades uni-
versis fidelibus tuis; quibus ob quo-
tidianum solatium, & cor erigen-
dum in cælum, te tribuis ad eden-
dum & fruendum.

3. Quæ est enim alia gens tam in-

X 2

clyta

364 *De Imitatione Christi*
clyta, sicut plebs Christiana?

Aut quæ creatura sub cœlo tam dilecta, ut anima devota, ad quam ingreditur Deus, ut pascat eam carne sua gloriosa?

O ineffabilis gratia! ô admirabilis dignatio! ô amor immensus homini singulariter impensus?

Sed quid retribuam Domino pro gratia ista, pro charitate tam eximia?

Non est aliud, quod gratius donare queam, quam ut cor meum Deo meo totaliter tribuam, & intimè jungam.

Tunc exultabunt omnia interiora mea, cùm perfectè fuerit unita Deo anima mea.

Tunc dicet mihi: Si tu vis esse mecum, ego volo esse tecum. Et ego respondebo illi: Dignare Domine manere mecum, ego volo libenter esse tecum.

Hoc est totum desiderium meum ut cor meum tibi sit unitum.

CA-